

Τα καλοκαίρια με τον παππού και την γιαγιά

Θυμάμαι τον παππού και την γιαγιά που ήταν όλο χαμόγελο. Τα απογεύματα με πήγαινε ο παππούς στο καφενείο και με κέρναγε πορτοκαλάδες και υποβρύχια. Η γιαγιά συχνά μου έδινε βιαστικά καραμέλες και σοκολατάκια κρυφά από την μαμά και τον μπαμπά. Τα θυμάμαι και μου τρέχουν τα σάλια!

Το σπίτι της γιαγιάς και του παππού ήταν προς την θάλασσα. Όταν πηγαίναμε στην παραλία γυρνούσαμε την πλάτη μας και διακρίναμε αχνά τον παππού να κάθεται έξω πίνοντας τον καφέ, διαβάζοντας την εφημερίδα του και την γιαγιά να κάθεται να πλέκει. Στο βάθος του σπιτιού υπήρχε μια κληματαριά. Ένας πέτρινος τοίχος χώριζε το σπίτι από τις κληματαριές.

Η γιαγιά και ο παππούς είχαν μια σκυλίτσα τη Τζόντι. Η Τζόντι πήγαινε συνέχεια στις κληματαριές και τις κατέστρεφε, γι' αυτό και βάλανε τον τοίχο άλλωστε. Η Τζόντι ήταν πολύ μαλλιαρή και η γιαγιά δυσκολευόταν να την καθαρίσει μιας και της Τζόντι της άρεσε το μπάνιο. Κούναγε την ουρά της και γέμιζε την γιαγιά συνέχεια νερά.

Σκέφτομαι αυτές τις στιγμές και τις νοσταλγώ. Θέλω να έρθει γρήγορα το καλοκαίρι για να πάω στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς.

Αγγελική Μπουλούκου ΣΤ1